Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1855.

Erste Abtheilung.

XII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 4. März 1855.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Zarządu obrębu Krakowskiego.

Rok 1855.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XII.

Wydany i rozesłany dnia 4 Marca 1855.

40.

Kaiserliche Verordnung vom 3. Februar 1855,

wirksam für die Königreiche Ungarn, Kroazien und Slawonien, die Wojwodschaft Servien und das Temeser Banat,

über die Aufhebung des, dem Erzbischofe von Gran, dem Bischofe, nunmehrigen Erzbischofe von Agram als Abte von Thopuſka, dem Bischofe von Raab, dem Erzabte von St. Martin und dem Raaber Domkapitel zugestandenen Heimfallrechtes.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, IX. Stück, Nr. 27, ausgegeben am 17. Februar 1855.

41.

Verordnung der Ministerien der Finanzen und des Handels vom 5. Februar 1855,

(Reichs-Gesetzblatt, IX. Stück, Nr. 28, ausgegeben am 17. Februar 1855),

giltig für alle im allgemeinen österreichischen Zollgebiete begriffenen Kronländer,

betreffend die Befreiung des Summach's vom Aus- und Durchgangszolle.

Summach wird sowohl vom Ausgangs- als auch vom Durchgangszolle befreit, und ist somit aus der Post 34, a) des allgemeinen österreichischen Zolltarifes vom 5. Dezember 1853 auszuscheiden und der Tarifpost, 34 b) einzureihen.

Diese Bestimmung hat mit dem ersten März 1855 in Wirksamkeit zu treten.

Freiherr von **Baumgartner** m. p.

42.

Verordnung des Finanzministeriums vom 10. Februar 1855,

wirksam für das lombardisch-venezianische Königreich,

über die Zustellung der Zahlungsaufträge der Kommisurazionsämter.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, IX. Stück, Nr. 29, ausgegeben am 17. Februar 1855.

43.

Verordnung des Justizministeriums vom 11. Februar 1855,

(Reichs-Gesetzblatt, IX. Stück, Nr. 30, ausgegeben am 17. Februar 1855),

giltig für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgrenze,

über die Art der Eintreibung und Umwandlung von Geldstrafen, welche von den Gerichten im Strafverfahren verhängt werden.

Um die Eintreibung der von den Gerichten durch Strafurtheil oder im Laufe des Strafverfahrens verhängten Geldstrafen und im Falle dieselben uneinbringlich sein sollten, die Umwandlung derselben in Arreststrafen auf eine mit den Bestimmungen des Strafgesetzes vom 27. Mai 1852 und der Strafprozeß-Ordnung vom 29. Juli 1853 im Einklange stehende Art zu regeln, findet das Justizministerium Nachstehendes zu verordnen:

40.
Rozporządzenie Cesarskie z dnia 3 Lutego 1855,

obowiązujące w Królestwie Węgierskiém, Kroackiém i Slawońskiém, w Województwie Serbskiém i Banacie Temeskim,

względem zniesienia prawa do spadku bezdziedzicznego służącego arcybiskupowi Strygońskiemu, biskupowi, obecnie zaś arcybiskupowi Zagrzebskiemu jako opatowi Topuskiemu, biskupowi Rabskiemu, arcyopatowi S. Marcina i kapitule Rabskiéj.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część IX, N. 27, wydaną dnia 17 Lutego 1855.

41.
Rozporządzenie Ministerstw Skarbu i Handlu z dnia 5 Lutego 1855,

(Dziennik Praw Państwa, Część IX, N. 28, wydana dnia 17 Lutego 1855),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, objętych w powszechnym obrębie celnym austryackim,

tyczące się uwolnienia sumaka od opłaty cła przechodowego i wchodowego.

Uwalnia się artykuł sumak od cła wchodowego i przechodowego, zatém wykreślić należy takowy z pozycyi 34 *a)* powszechnéj taryfy celnéj austryackiéj z dnia 5 Grudnia 1853 r. i zamieścić pod pozycyę taryfy 34 *b)*.

Niniejsze postanowienie wejdzie w wykonanie z dniem 1 Marca 1855 r.

Baron de **Baumgartner** m. p.

42.
Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 10 Lutego 1855,

obowiązujące w Królestwie Lombardzko-Weneckiém,

o doręczaniu nakazów zapłaty urzędów komisuracyjnych.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część IX, N. 29, wydaną dnia 17 Lutego 1855,

43.
Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedl. z d. 11 Lutego 1855,

(Dziennik Praw Państwa, Część IX, N. 30, wydana dnia 17 Lutego 1855),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych z wyjątkiem Pogranicza wojskowego,

o sposobie ściągania i zmieniania kar pieniężnych, nałożonych przez sądy w postępowaniu karném.

Ażeby ściąganie kar pieniężnych, nałożonych przez sądy wyrokiem kary, albo też w ciągu postępowania karnego, gdyby zaś takowe ściągniętemi być nie mogły, zamienienie ich na kary aresztu, urządzić w sposobie, zgodnym z przepisami ustawy karnéj z d. 27 Maja 1852 r. i ustawy o procesie karnym z d. 29 Lipca 1853 roku, Ministerstwo Sprawiedliwości uznaje potrzebę rozporządzić, co następuje:

§. 1.

In den Strafurtheilen, sowie in den während des Laufes des Strafverfahrens ergehenden Erkenntnissen der Strafgerichte oder Untersuchungsrichter, durch welche gegen Jemand eine Geldstrafe verhängt wird, ist zugleich jene Arreststrafe auszusprechen, welche im Falle der Uneinbringlichkeit der Geldstrafe nach den Bestimmungen des Strafgesetzes vom 27. Mai 1852 (§. 260) und der Strafprozeß-Ordnung vom 29. Juli 1853 (§. 6) an deren Stelle zu treten hat. Bei Geldstrafen unter fünf Gulden K. M. ist die Arreststrafe in die Dauer auf wenigstens 12 Stunden zu bestimmen.

§. 2.

Das Gericht, welchem der Vollzug des Strafurtheiles obliegt (§. 318 der Strafprozeß-Ordnung), und im Falle die Strafe von dem Untersuchungsrichter verhängt wurde das Untersuchungsgericht, hat nach eingetretener Rechtskraft des Erkenntnisses den Verurtheilten zum Erlage des Strafbetrages unter Bestimmung einer achttägigen Frist und unter Androhung der zwangsweisen Eintreibung aufzufordern, nach fruchtlosem Ablaufe der Frist aber diese Eintreibung durch das Bezirksgericht (Bezirks-, Stuhlrichter-Amt, Prätur), in dessen Sprengel der Verurtheilte seinen Wohnsitz oder Aufenthaltsort hat, ungesäumt zu veranlassen.

§. 3.

Das Bezirksgericht hat zu diesem Ende zu verfügen, daß dem Verurtheilten, falls er die Geldstrafe nicht bezahlt, sogleich ein dem Betrage derselben entsprechender Theil des vorfindigen nach den Bestimmungen der Zivilprozeß-Ordnung zur Pfändung geeigneten beweglichen Vermögens abgenommen und zu Gericht erlegt, oder im Falle dieses unthunlich wäre, einem Dritten in Verwahrung übergeben werde.

§. 4.

Die abgenommenen Gegenstände sind, falls sie nicht in Geld oder öffentlichen Schuldverschreibungen bestehen, nach vorläufiger, von Amtswegen durch einen Sachverständigen zu veranlassenden Schätzung, bei der nächsten gerichtlichen Feilbietung, erforderlichen Falles auch unter dem Schätzungswerthe, zu veräußern, worauf der Strafbetrag sammt den allfälligen Exekuzionskosten zu berichtigen und der Überrest der Partei auszufolgen ist.

§. 5.

Muß zur Eintreibung der Geldstrafe die Exekuzion auf ein unbewegliches Gut oder auf eine, auf einem unbeweglichen Gute haftende Forderung geführt werden, so ist dieselbe durch die k. k. Finanzprokuratur zu veranlassen.

§. 6.

Kann die Geldstrafe nicht eingebracht werden, oder zeigt sich, daß die Eintreibung den Vermögensumständen oder dem Nahrungsbetriebe des Straffälligen oder seiner Familie zum empfindlichen Abbruche gereichen würde, so ist die für diesen Fall verhängte Arreststrafe von dem im §. 2 bezeichneten Gerichte in Vollzug zu setzen.

§. 1.

W wyrokach kary, tudzież w orzeczeniach sądów karnych lub sędziów, śledztwo prowadzących, wydanych w ciągu postępowania karnego, na mocy których kara pieniężna na kogo nałożoną została, należy wraz oznaczyć tę karę aresztu, która, w razie niemożności ściągnienia kary pieniężnéj zastąpić ma jéj miejsce według przepisów ustawy karnéj z dnia 27 Maja 1852 r. (§. 260) tudzież ustawy o procesie karnym z d. 29 Lipca 1853 r. (§. 6). Zamiast kary pieniężnéj niżéj pięciu ZłR. należy wyznaczyć karę aresztu najmniéj na godzin 12.

§. 2.

Sąd, który winien jest wykonać wyrok kary, (§. 318 ustawy o procesie karnym), a zaś jeżeli kara nałożoną została przez sędziego śledczego, wówczas sąd śledczy powinien, gdy orzeczenie zyska moc prawa, wezwać skazanego, żeby złożył wyznaczoną karę pieniężną, przy naznaczeniu mu terminu dni ośmiu, i zagrożeniu ściągnienia przymusowego, jeżeli zaś ten termin upłynie bezskutecznie, polecić niezwłocznie to ściągnienie sądowi powiatowemu (urzędowi powiatowemu, stolicowemu, preturze,) w którego obrębie skazany ma zamieszkanie swoje, lub przebywa.

§. 3.

Sąd powiatowy winien jest nakazać tym końcem, żeby skazanemu, gdy tenże nie zapłaci kary pieniężnéj, odebrano odpowiednią kwocie kary pieniężnéj część nieruchomości, podlegającéj zajęciu według przepisów ustawy o procesie karnym, i takową albo złożono w sądzie, lub gdyby to się stać nie mogło, trzeciéj osobie do zachowania oddano.

§. 4.

Jeżeli przedmioty odebrane nie składają się z pieniędzy lub obligacyj publicznych, należy takowe po uprzedniém urzędowém ocenieniu przez biegłego sprzedać przy najbliższéj licytacyi sądowéj, w razie potrzeby nawet niżéj ceny szacunkowéj, poczém kwotę kary wraz z kosztami exekucyi, jeżeli są jakie, opłacić, resztę zaś stronie zwrócić należy.

§. 5.

Jeżeli dla ściągnienia kary pieniężnéj exekucyę prowadzić potrzeba do dóbr nieruchomych, lub do wierzytelności ciążącéj na dobrach nieruchomych, przeprowadzenie takowéj polecić należy C. K. prokuratoryi skarbowéj.

§. 6.

Jeżeli kara pieniężna ściągniętą być nie może, lub gdy się okaże, iż ściągnienie jéj stósunkom majątkowym lub zarobkowi skazanego albo familii jego dotkliwy uszczerbek by przyniosło, natenczas kara aresztu, na ten przypadek nałożona, przez sąd, w §. 2 wyrażony, wykonaną być powinna.

Wurde die Geldstrafe nur zum Theile eingebracht, so ist die Arreststrafe nur im Verhältnisse des noch schuldigen Restes zu vollziehen.

§. 7.

Die eingehobenen Strafbeträge sind von Fall zu Fall unter Benennung des Verurtheilten und unter Angabe des richterlichen Erkenntnisses an die Kasse jenes Armen-Institutes abzuführen, welchem der Strafbetrag nach dem Gesetze zuzufallen hat.

Die Gerichte haben hierüber genaue Vormerkungen zu führen, in welchen die geschehene Abfuhr und die Empfangsbestätigung der Kasse gehörig ersichtlich zu machen ist, und jedes Erkenntniß, wodurch eine Geldstrafe verhängt wird, dem Vorstande des betreffenden Armen-Institutes im Auszuge mitzutheilen.

§. 8.

Nach den vorstehenden Bestimmungen ist auch rücksichtlich jener Geldstrafen vorzugehen, welche von den höheren Gerichten verhängt werden.

§. 9.

Die gegenwärtige Verordnung hat in jenen Kronländern, wo die Strafprozeß-Ordnung vom 29. Juli 1853 bereits in Wirksamkeit steht, sogleich, in den übrigen Kronländern aber zugleich mit der letzteren in Kraft zu treten.

Krauß m. p.

Jeżeli kara pieniężna tylko w części ściągniętą została, kara aresztu tylko w stósunku do pozostałéj reszty wykonaną być powinna.

§. 7.

Ściągnięte kary pieniężne należy w każdym szczegółowym przypadku z wyrażeniem nazwiska skazanego i orzeczenia sądowego oddać do kasy tego zakładu ubogich, któremu kara pieniężna z mocy ustawy przypada.

Sądy utrzymywać winny w téj mierze dokładne wykazy, w których należy uczynić widocznem oddanie do kasy i potwierdzenie onéjże, iż kwoty karne otrzymała, również winny każde orzeczenie, na mocy którego kara pieniężna nałożoną zostaje, udzielić w wyciągu przełożonemu zakładu ubogich, którego się tyczy.

§. 8.

Do powyższych przepisów stósować się należy także względnie tych kar pieniężnych, które nałożone zostaną przez sądy wyższe.

§. 9.

Niniejsze rozporządzenie powinno w tych krajach koronnych, w których ustawa o procesie karnym z dnia 29 Lipca 1853 już jest w wykonaniu, natychmiast wejść w życie, w innych zaś krajach koronnych równocześnie z tąż ustawą.

Krauss m. p.